

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cl. Viri Valerii Andreæ Desselii In Academia Lovaniensi
Professoris Regii Erotemata Juris Canonici**

Andreas, Valerius

Coloniae, 1697

XI. De his, quæ fiunt à majori parte Capituli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62934)

tes, Abbatissas, & alias personas Eccle-
 siasticas instituere vel destituere, id est *c. 4. h. t.*
 eos beneficiis privare, quod neque po-
 test nominatos & presentatos à patro-
 nis, vel aliis, ad quos jus nominandi
 pertinet, confirmare vel illis beneficia
 conferre, neque Ecclesias sibi subjectas
 aliis Ecclesiis, vel etiam Monasteriis, *c. 5. eod.*
 attribuere, statumve Ecclesiæ mutare:
 quod etiam non potest res Ecclesiæ a-
 lienare, veluti donare, vendere, permu-
 tare, nisi ex justa causa, & cum consen- *d. c. 8.*
 su totius Cleri & Capituli, subscriptio-
 neque singulorum.

De his, quæ fiunt à majo-
 ri parte Capituli,

TIT. XI.

Rectè subicitur hic Tit. superiori, cui-
 jus est velut appendix, ut pateat de
 consensu Capituli rectè adhibito,
 vel non, si fortè non omnes consen-
 tiant.

Quid ergo tunc erit juris circa consensum
 vel dissensum ?

Consentitur consensisse Capitulum, si
 I 7 major

c. l. h. t.

Qua dicitur major pars & quæ sanior?

Dixi sup tit. de elect.

Major pars dicitur, quæ aliam partem numero vincit. Sanior æstimatur dignitate & ex zelo majori. Itaque potest interdum, ut major pars numero non sit tamen sanior, & contra.

Quid si major pars numero dissentiat à saniore, quæ pars sequenda erit?

c. l. & ult h. t. s. pen Inst. D. hered. inst. & l. s. D. de condit. inst.

Neutra, ex communiori & veriori sententia, scilicet neque quod pars major non sanior, neque quod sanior non major senserit: quia requiritur major pars Capituli conjunctim, qui Reg. est, ubi lex duo conjunctim requirit, ibi alterum non sufficere.

Quid si minor pars justiore rationem habeat contradicendi quam major & sanior consentiendi?

Nihilominus major & sanior pars prævalebit, & insequendum erit, quod illa senserit: quia præsumitur major & sanior pars etiam justiore rationem esse secundam non tamen præsumptio

juris, ideoque admittitur probatio minoris partis in contrarium.

can. In ordinatione dist. 61.

Ut Ecclesiastica beneficia sine deminutione conferantur.

TIT. XII.

Cur beneficia sine deminutione conferri debent?

Quia hoc saperet speciem simoniæ, si Prælati concedendo beneficium pacisceretur, aut alias retineret sibi partem aliquam proventuum ex beneficio. Neque etiam permittunt Canones beneficium unum dividi in duos.

c. 7. inf de censib. c. 8. & 26 sup de praben.

Quid si detrahatur pars fructuum ad solvendum as alienum sit necesse?

Poterit Episcopus cum Capitulo suo saltem ad tempus, priusquam beneficium conferatur, retinere partem proventuum beneficii vacantis, ut ita Ecclesiam liberet ære alieno. Quæ tamen retentio fructuum non debet fieri à Prælato, paciscendo cum eo, cui beneficium confert; quia hoc saperet simoniam.

c. pen. inf de v. s. c. un. h. t. & ibi Abbas d. c. un. §. si verò.

De